

Suhai Pál

Ima elalvásért

Álom álom
édes álom
mindennapi
kis halálom
elpihenni
estelente
tente-tente
senki csak te
lépj szivembe
senki semmi
már fejembe
elheverni
ellebegni
ezt kívánom
sezlonon vagy
rendes ágyon
életem túl
és halálom
azt se bánom
csak beszőjön
fonalával
esti bábom

Ecseted mit
hanyagul fest
aranyával
a jelen nap
s ami elmúlt
az anyámnak
mosolyával
a gyerekkor
ide várom
csak azért hogy
ami képzelt
ami holmi
ami földi
ami van de
ami megcsal
tudatomból

elerszem
ne legyek rest
sose késsek
tudjak merjek
az időből
kizuhanni

Éltetőm a
pusztulásban
altatóm az
ébredésben
biztatóm az
áltatásban
hogya értem
végre eljössz
hogya engem
végre megvársz
hogya megszánsz
végre megszállsz
hogya én is
majd elalszom
nyughatatlan
én a nyugtom
álom álom
édes álom
itt a földön
már a földön
én is végre
megtalálom